

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 2296/2022
15.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Generali osiguranje Србија АДО Београд, чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат у ..., против туженог Tijelid CO ДОО Београд, чији је пуномоћник Ненад Зафировић, адвокат у ..., ради исплате, вредност предмета спора 127.644,33 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж 5730/22 од 04.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж 5730/22 од 04.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Привредног апелационог суда Пж 5730/22 од 04.08.2022. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду П 9555/2021 од 25.03.2022. године обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 51.000,00 динара. Одбијен је као неоснован предлог туженог за досуђење трошкова парничног поступка преко досуђеног износа од 51.000,00 динара а до тражених 84.000,00 динара.

Решењем Привредног суда у Београду П 9555/2021 од 20.05.2022. године одбачен је као неблагоприятан предлог тужиоца за враћање у пређашње стање.

Решењем Привредног апелационог суда Пж 5730/22 од 04.08.2022. године, преиначено је решење Привредног суда у Београду П 9555/2021 од 25.03.2022. године тако да се обавезује тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 72.000,00 динара. Одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Привредног суда у Београду П 9555/2021 од 20.05.2022. године. Обавезан је тужилац да туженом исплати износ од 29.8760,00 динара на име накнаде трошкова другостепеног

поступка, док је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другостепеном поступку, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према стању у спису предмета, првостепени суд је заказао рочиште за главну расправу за 24.02.2022. године, на које уредно позвани пуномоћници странака нису приступили. Решењем од 24.02.2022. године сматра се да је тужба повучена и укинута је решење о издавању платног налога Трећег основног суда у Београду П 2397/16 од 23.06.2016. године у односу на туженог. Тужени је поднео предлог за накнаду трошкова парничног поступка о коме је суд одлучио решењем од 25.03.2022. године. Дана 28.03.2022. године тужилац је препорученом пошиљком поднео предлог за враћање у пређашње стање, те је одлучујући о предлогу првостепени суд донео решење од 20.05.2022. године којим је предлог тужиоца одбацио као неблаговремен. Првостепени суд је образложио да је тужилац за пропуштање рочишта од 24.02.2022. године сазнао истог дана због чега је наредног дана почео да тече субјективни рок од 8 дана за подношење предлога за враћање у пређашње стање и овај рок је протекао истеком 04.03.2022. године. Код чињенице да је предлог за враћање поднет 28.03.2022. године предлог је одбачен будући да је поднет након истека субјективног рока од 8 дана.

Ценећи разлоге тужиоца за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, Врховни суд је нашао да за овако одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе, будући да је таква могућност дозвољена само против другостепене пресуде, према изричитом значењу цитиране одредбе, што значи против одлуке о главној ствари. Ревизијом се побија решење о одбацивању предлога за враћање у пређашње стање, којим се не окончава поступак и не спада у решења одређана чланом 420. ЗПП. Дакле, могућност посебне ревизије није законом предвиђена против правноснажног решења о одбачају предлога за враћање у пређашње стање. Исто се односи и на решење којим је правноснажно одлучено о трошковима првостепеног поступка.

Из наведених разлога, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку донета одлука као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. и 2. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак

правноснажно окончан, с тим да ревизија није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Имајући у виду да решење којим је одбачен предлог за враћање у пређашње стање, као ни решење о трошковима поступка, не спадају у решења којим се поступак правноснажно окончава у смислу цитиране законске одредбе, нити спадају у круг решења против којих је ревизија увек дозвољена у смислу одредбе члана 420. став 3, 4. и 5. Закона о парничном поступку, то је применом одредбе члана 413. истог закона донета одлука као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић